

ТАТОСЯН Геворг Олександрович (17. 03. 1922, м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ., нині Краматорського р-ну Донецької обл. — 06. 08. 2000, Єреван) — українознавець, літературний критик, перекладач. Член СП СРСР (1966). Заслужений діяч культури України (1997). Літературна премія імені О. Туманяна СП Вірменії (1989). Учасник 2-ї світової війни. Закінчив Єреванський університет (1949). Працював заступником відповідального секретаря республіканської газети «Коммунист» (Єреван, 1953—57); від 1957 — у Єреванському університеті: перший викладач української мови на філологічному факультеті (1949—50), завідувач (1962—68), доцент (від 1968) кафедри російської мови і літератури підготовчого факультету для іноземних громадян. Вільно володіючи українською мовою, він глибоко знав українське письменство, стежив за новинками літератури і виступав зі статтями про її майстрів, пропагував творчість українських класиків. Автор багатьох статей у вірменській газеті «Гракан терт» («Літературна газета»), зокрема «Співець свободи [про Т. Шевченка]» (1961, 10 березня), «Ти — наш [про П. Тичину]» (1966, 21 січня), «Перший класик нової української літератури [про І. Котляревського]» (1969, 5 вересня), «Великий художник і громадянин [про Лесю Українку]» (1971, 19 лютого), «Співець народного горя [про В. Стефаника]» (1971, 14 травня), «Микола Бажан» (1974, 18 жовтня), «Мудрий, мужній талант [про Л. Первомайського]» (1978, 9 червня), а також передмови «Глашатай правди і свободи» до «Вибраного» Г. Сковороди вірменською мовою (Єреван, 1972). Т. сприяв випуску антологій

вірменської поезії, тематичних збірників в українських і вірменських перекладах, редагував книги вірменських українознавців, брав участь у підготовці й проведенні декад вірменської літератури в Україні та української літератури у Вірменії. Разом із **В. Кочевським** упорядкував і прокоментував збірники «Радянська вірменська поезія» (1980), «Вірменська класична поезія» (1988; обидва — Київ). Чимало зусиль доклав вихованню молодих перекладачів, які приїжджали до Єревана з Київського університету імені Т. Шевченка вивчати вірменську мову.

Основні праці

Великий народний поет [о Т. Шевченко] // Коммунист. 1954, 9 марта; «З літопису нашої дружби (про вірмено-українські літературні зв'язки) // Літературна Україна. 1973, 9 жовт.; Нова зустріч з Тичиною [про останній російський однотомник П. Тичини] // Там само. 1976, 13 серп.; Яскравий і глибокий слід [про І. Франка] // Єрекоюн Єреван [Вечірній Єреван]. 1976, 30 серп.; Близький моєму серцю (І. Драч — перекладач П. Севака) // Лит. газета. 1979, 27 июня.

Рекомендована література

1. Мушкетик Ю. та ін. Він був зріднений з Україною [пішов за вічну межу видатний вірменський українознавець Георг Олександрович Татосян] // Літературна Україна. 2000, 16 листоп.

В. В. Кочевський

Бібліографічний опис:

Татосян Геворг Олександрович / В. В. Кочевський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891326>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).